

A használt bemutató autó garanciájával összefüggő problémák
(megjelent az A2 című lap Ténykérdések rovatában)

Nem az első olyan esettel találkozhatunk Olvasóink, hogy használtként ún. bemutató autót vásárolt panaszosunk egy kereskedőtől. A bemutató autó az a kocsi, amit az importőrtől az autókereskedő abból a célból vesz át, hogy a szalonban azt kiállítsa. Ezt sokan tudják, de azt már kevesebben, hogy gyakran a kereskedők fontos ügyfelei, máskor újságírók ezeket a gépkocsikat kipróbálásra, időnként tesztelésre is átveszik, ami nem ritkán az autók kifejezetten erős igénybevételével jár. Ezért gyakori, hogy az ilyen kocsikra a kelendőség fokozása érdekében az eladó ugyan garanciát vállal, a meghibásodások száma ettől függetlenül meghaladja a szokásos mértéket.

Amit Olvasóink leír tényleg kivételesen hosszú kálvária, szerepel benne olajfolyás és hűtővíz elfolyás, porlasztó és az audioegység hibája, gyújtáskapcsoló és zárbetét csere, turbó csere és ismételt beázások, stb. Erre mondják, hogy ez már több a soknál.

Kétségtelen, hogy 2003. júniusától 2004. decemberéig, tehát a vásárlástól az Olvasóink által írt legutóbbi hibáig másfél év telt el, és Olvasóink nem ír róla, hogy meddig szólt az a garancia, amellyel az autót használtan vásárolta. Fontos tudni, hogy a jogszabály alapján a kötelező jótállás az eladót csak az újonnan eladott gépkocsira nézve terheli, de ez nem akadályozza annak, hogy az eladó a használt termékekre is jótállást (garanciát) *vállaljon*. Miután itt már *szereződéses* vállalásról van szó, a jogszabály csak annyiban igazít el, hogy jótállási idő alatt a hiba természetére nézve nem a vevőt, hanem az eladót terheli a bizonyítási kötelezettség (hogy a hiba oka nem az átadás előtt, hanem az átadás után keletkezett), de arra nézve nem, hogy jótállási körbe tartozó meghibásodás esetén *milyen jogosultságok* illetik a használt cikk vásárlóját. Ez a jogosultság ugyanis többféle lehet, kimerülhet a díjmentes javításban (munkadíj), de kiterjedhet ingyenes alkatrész biztosítására, esetleg a gépkocsi visszavételére is. Új gépkocsi esetén az Olvasóink levelében felsorolt számú leírt meghibásodások után érdekmúlásra hivatkozással a vevő bizonyosan el is állhatna a szerződéstől, ami azt jelenti, hogy a teljes vételár visszakövetelése mellett az autót visszaadhatná, az eladó pedig köteles lenne ezt elfogadni. A szerződéses feltételek ismeretének hiányában a jelen esetben ebben kevésbé lehetünk biztosak, de így sincs kizárva. Nem lényegtelen körülmény ugyanis - ami Olvasóink leveléből szintén nem derül ki - hogy 2003. június 26.-án 5600 kilométerrel mennyi idős volt az autó, tehát mikor volt az első magyarországi újonnan történt forgalomba állítás időpontja. Ennek abból a szempontból is jelentősége van, hogy mire lehetett, kellett számítani a vevőnek a vételkor. A használt autóra vonatkozó eladói felelősség terjedelmét ugyanis a bírói gyakorlat értelmében - eltérő szerződéses megállapodás hiányában - éppen az határozza meg, hogy a gépkocsi egy adott futásteljesítményű és életkorú azonos típusú másik gépkocsitól általában elvárható minőségi követelményeknek kell megfeleljen. A konkrét ügyben az sem mindegy, hogy a felsorolt nagyszámú meghibásodást az eladó díjmentesen javította-e és a bérgepkocsi biztosításakor kért-e azért pénzt. Természetesen nincs megoldva a vevő panasza, ha ezeket díjmentesen végezte, de még kevésbé ha pénzt kért érte. A megindult bírósági eljárásban a bíróság elsősorban az Olvasóink által meg nem küldött szerződéses rendelkezésekből, az adásvételi szerződés pontjaiból, a felek megállapodásából kell kiinduljon, de azok hiányában (a szerződések gyakran szűkszavúak vagy semmitmondóak), vagy azok mellett is a fent felsorolt körülmények mérlegelése mellett tudja az ügyet, vélhetően Olvasóink javára eldönteni.

Dr. Kovács Kázmér